

en Examenskommission, som ogsaa skulde omfatte de ved Seminarierne Udbannede, og foreslaaer derfor kun at nedsætte Beløbet med 380 Rb., hvilken Udgift er beregnet at skulle gaae med til Honorarer for Censorerne samt til Leie af Lokaler og Inventarium, men som Mindretallet har troet, da Examen ikke har nogen større Udstrækning, kunde undværes. Det er disse to Anstuelser, der ere Gjenstand for Endringsforslagene under Nr. 42 og 43. — Som extraordinar Udgift under „Seminariiefonden og Seminarierne“ er under Post 16 opført 400 Rb. til forberedende Foranstaltninger til Riffelskydnings Indførelse ved Seminariet paa Sonstrup, og under Finantslovens Behandling er der tillige fremsat et Forslag af Ministeren om ogsaa at bevilge en lignende Sum til Seminariet i Lyngby til Anvendelse i den samme Retning. Udvalget har imidlertid ikke kunnet overbevise sig om Nytten eller Nødvendigheden deraf, da ingen saft ansat Skolelærer kan indkalbes til aktiv Krigstjeneste, og da man heller ikke kan ansee Skolelærerne som fortrinnsvis skikede til at give Underviisning i Riffelskydning. Udvalget kan altsaa ikke see, at det kan være af nogen særlig Interesse for Staten, om Seminarierne blive bedre Riffelskytter end manfoldige Andre, og det foreslaaer derfor under Nr. 44 at nedsætte det Beløb, der er optaget i Finantsloven for Sonstrup Seminarium med 400 Rb., ligesom det ikke kan tiltræde det af Ministeriet under Nr. 45 stillede Endringsforslag, der, som sagt, gaaer i samme Retning for Lyngby Seminariums Vedkommende. — Endelig foreligger i Forslaget under Nr. 46 en Sag, som allerede flere Gange har foreligget det høie Thing, og som man vist nok vil erindre, nemlig Sagen angaaende Organistiskolen i Skaarup. Denne Skole blev i sin Tid oprettet af en Entefrue Walckendorff til Klingstrup, der legerede 4 Rb. aarlig Rente til Skolens Vedligeholdelse og 60 Rb. aarlig til Lønning for Organisten og Skoleholderen, hvorefter Skolen blev oprettet og kaldt „Organistiskolen i Skaarup“, men i 1839 ved Seminariekolernes Oprettelse overtog det daværende Kongelige danske Rancelli den for Statens Regning. Der er ogsaa i de forløbne Aar gjort forskellige Udgifter paa den Skole; den har saaledes eengang gennemgaaet en Hovedrepa-

ration, Skolestuen er eengang bleven udvidet, og den har nu i de senere Aar stadig ligget for til Ombygning, idet man, uagtet der ikke af Hensyn til Skolelovens Fordringer kunde gjøres nogen Indvending imod den, dog har fundet, at Lokalet navnlig for Lærerne er saaledes, at det ikke svarer til Tidens Fordringer. Finantsudvalget gif ifjor ind paa at tilraade Thinget at komme disse Duffer imøde, forsaavidt det var muligt at komme til en Overeenskomst med vedkommende Sogn om at overtage denne Sag, deels mod at beholde de til Skolen henlagte Indtægter, og deels mod eengang for Alle at erholde udbetalt en Affindelsessum fra Statskassens Side, men det er meget langt fra, at dette Forslag har behaget Sogneforstanderskabet, der tværtimod paa en Maade, som Udvalget idetmindste ikke kan billige, har afviist det, og det er i Henhold hertil, at Udvalget, da der ikke fra Skolelovgivningens Side kan gjøres nogen Indvending mod Skolens nuværende Tilstand, tilraader Thinget ikke for Tiden at bevilge de 4,500 Rb., der iaar ere foreslaaede anvendte til Ombygning af denne Skole.

Modtvitt: Med fuld Anerkjendelse af det Syn for det Økonomiske, som det ærede Udvalg, efter min Formening, har lagt for Dagen ved Behandlingen af Finantsloven, er der dog eet Punkt, som jeg skal tillade mig at sige et Par Ord om, og det er det under Nr. 41 opførte Endringsforslag, der svarer til Betænkningens Nr. 2, som angaaer Udgiften „til fortrinlige Seminaristers videre Uddannelse“. Jeg troer at turde udtale, at jeg har erfaret, at disse Penge have været særdeles godt anvendte, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale til det høie Thing, at stemme mod det af Udvalgets Fleertal stillede Endringsforslag, der gaaer ud paa, at den begjærte Sum skal nedsættes med 800 Rb. Det forekommer mig virkelig, at man, ved at stemme derfor, ligesom udtaler et Mistillidsvotum til en god Gjærning — for mig i det Mindste staaer det som en god Gjærning, der er sleet ved at aabne saadanne unge Mennesker Leilighed til her i Hovedstaden at kunne uddanne sig i et eller andet Fag, der særligt maatte være vigtigt for dem som Faglærere i Kjøbstæderne. Jeg veed heller ikke,